

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעַ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשִׁת וַיִּקְהַל

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרָכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֶּרֶךְ י"ג - חֲלָק כ"ג

קוֹנְטֵרְס 383

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סִפְר הַזֵּהָר בְּדָקוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וּיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

זכרונו לברכה, **שבעת שהיה לומד ועוסק בסתרי תורה לא היה חושש לזמן תפילה**, עיין שם. וכמדומה לי שראיתי באיזה ספר מפורסם שקרא אחריו, אלא שנודע מכבר שיצא עוררין על ספר שאלות ותשובות בשמים ראש.

[ועיין בשם הגדולים, **למון חיים יוסף דוד אזולאי** זכרונו לברכה, במערכת ספרים מערכת ב', בדיבור המתחיל: בשמים ראש, ובספר תולדות אנשי שם (דף כ"ד עמוד א', בדבור המתחיל: מדי דברי, עיין שם).

ועיין בספר שדי חמד, (כללי הפוסקים סימן י"א אות ז'), **שהוא תנא ירושלמי שפיר חזי, ועיניו משוטטות בכל הספרים המדברים בענין זה.**

וכעת בא לידי ספר הנחמד **רב פעלים**, להגאון מהר"א זכרונו לברכה, **בן הגר"א**, זכרונו לברכה, מוילנא. ומצאתי שם באות ב' בהערה שם, שהביא בשם הגאון הישר"ד זכרונו לברכה, בספר מצורף לחכמה. שכתב, וזה לשונו:

ובספר הבהיר, לרבי נחוניא בן הקנה, זכרונו לברכה, כתוב. מאי דכתיב: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", תפילה, תהלה מבעיא ליה, אלא **כל המפנה לבו מעסקי העולם ומסתכל במעשה מרכבה, מקובל לפני השם יתברך, כאילו מתפלל כל היום.** שנאמר: "תפילה לחבקוק הנביא על שגיונות", כמה דאמרת: **"באהבתה תשגה בה"**, ומאי ניהו מעשה מרכבה, עד כאן לשונו. והרי הוא כמבואר מקור מים חיים, למה שכתוב הגאון בשאלות ותשובות בשמים ראש, בשם החסיד הנזכר לעיל. זכותו יגן עלינו.

פרק יג

נספח מספר - גאלת הרשב"י

מדברי דרשה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א יום ג' פֿרשת קרח, כ"ו סיוון תש"ע

דרשה לחזוק למוד הזהר הקדוש (ראשון לצינו)

בו ב'באר:

א. איך שבזמן קצר יכול גם מי שעברו עליו רוב ימיו בתהו, בהתעוררות יכול לתקן הכל ולזכות לפסוק הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, בעתה אחישנה.

ב. הבא לטהר מסייעין אותו, אם רק תרצה כל נשמות הצדיקים יסיעו בעדך.

ג. ביד כל אחד להיות עשיר, ולהביא את הגאולה.

ד. הגאולה קרובה, ומגיעה על ידי לימוד הבחורים והאברכים.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ה. פסק החפץ חיים, שְׁכַל בַּחֹר יְשִׁיבָה (ובל יהודי), יִלְמַד בְּשַׁבָּת, כָּל הַזֹּהֵר הַקְדוֹשׁ שְׁעַל הַפְּרָשָׁה.

ו. מעלת לימוד הזוהר הקדוש בשמחה, ובפרט בשבת קודש.

ז. בְּעֶשֶׂר לַיּוֹם זֹכִים לַעֲשׂוֹת מִלְיוֹנֵי שְׁעוֹת תּוֹרָה בְּשָׁנָה, "עֵין לֹא רָאֵתָה"!!!

ח. הַלּוֹמֵד זֹהֵר הַקְדוֹשׁ מִתְדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְגַם זֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצוֹתוֹ

ט. לְזִכּוֹת לְשִׁדּוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים עַל יְדֵי הַרְשָׁב"י זי"ע.

י. הַלּוֹמֵד שְׁעָה אַחַת זֹה"ק בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, מַעֲלָתוֹ כְּלִימוֹד 100.000 אַבְרָכִים הַלּוֹמְדִים 10 שְׁעוֹת בַּיּוֹם.

יא. כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִיּוֹת מַל"ו צְדִיקִים שְׁעֲלֵיהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד.

(פב) אֶלֶף סִיּוּמֵי זֵהַר בְּסוּד הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֵמָה

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טַלְפָן אֵלַי לִפְנֵי שְׁבוּעִים שְׁעֵשָׂה וְאָרְגוּן כָּבֵד אֶלֶף סִיּוּמֵי זֵהַר הַקְדוֹשׁ, וְאֶחָד טַלְפָן אֵלַי בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר שְׁרוּצָה לְאָרְגוּן אֶלֶף סִיּוּמֵי זֵהַר בְּסוּד הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֵמָה¹, וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. וּבְאַמַּת יֵשׁ לִי תַכְנִית קֵלָה אֵיךְ שִׁיכּוֹלִים בְּקַל לְאָרְגוּן הַשְּׁעוּרֵי זֵהַר בְּאַלְפִים וּרְבֻבוֹת, וּמִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּף וְתַקְשְׁרוּ אֵלֵינוּ.

(פג) "מִי לְד' אֵלֵי"

עַנְג כְּפּוֹל וְשִׁמְחָה מְרֵבָה לַחֲזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמֵאוֹת אֵלֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעַל הַזֵּהַר הָעוֹלָמִי, וְחִרְתּוּ עַל דְּגְלֵיהֶם "בְּלִתֵּי לְד' לְבָדוּ" (רֵאָה בְּסֵפֶר הַרְמַח"ל וְהַזֵּהַר) וּבְדָגְלֵי הַזֵּהַר דּוֹגְלִים עַל עַרְי יִשְׂרָאֵל, וּמִתְרִיעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לְד' אֵלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תַּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, יִרְאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרְוּ לַפְּלִיטָה, שֶׁיִּשְׁנָם עֲדוֹן בְּדוֹרְנוּ דוֹר עֲקֻבְתָּא דְמִשְׁיַחָא, הַחֲפָצִים בְּאַמַּת לְהִתְקַרֵּב לְרִשְׁב"י זי"ע, וְעוֹשִׂים קְבוּץ וּרְבוּץ וּפְעֵלִים לְהַקִּים שְׁעוּרִים בְּאַרְץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, פּוֹעֵם בְּלִבָּם זִיקַת יְהוּדֵי, וְנִמְשָׁכִים בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבָּה אַחֲרֵיהֶם לְרַגְלֵי הַהֲכָרָה כִּי הָאֵמֶת יָר לְרַגְלָם.

(פד) לְזִכּוֹת בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלֹקֵי

ב"ה שְׁרׁוּאִים הֵנִי רַבְרָבִי יִקְרִי מֵאַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְעִים הֵיטֵב אֶת מַאֲמֹר קְהֵלֶת "הַבֵּל הַבָּלִים אֲמַר קְהֵלֶת הַכָּל הַבֵּל" - וּמִחֵם הַבְּהִיר וְצִלוֹל לְדַעַת שְׁכַל הָעוֹלָם

ב. רבינו המבי"ט זצ"ל כתב: "ובכל הדורות, מיום שנברא העולם עד סופו, לא היה דור שלם בתורה כדור המדבר. כי לא ניתנה התורה אלא לאוכלי המן". ורבינו הרמ"ע זצ"ל כתב על הפסוק "דַּבֵּר צִוּוּהָ לְאֶלֶף דּוֹר", שהבורא יתברך נתן את התורה לדור, שכל אדם בו שקול כאלף אנשים בדור אחר! ובלמוד והפצת תורת הרשב"י – "הזוהר הקדוש" – כל אחד שקול ונחשב בבחינת "הקטן יהיה לאלף".

שִׁיתְּבָרְכוּ הַתְּחִתּוֹנִים מֵאוֹתָן
בְּרִכּוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה נִסְתַּרְתָּ.

וְאִי צְרִיף לִפְלַעַל פְּנֵיו וְלִמְסַר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁעָה שֶׁהִיא לֹקַחַת אֶת
הַנְּפֹשׁוֹת וְהַרְחֹתוֹת. אִזּוֹ זֶה הַשִּׁעָה
לִמְסַר נַפְשׁוֹ בַּתּוֹף אוֹתָן נַפְשׁוֹת
שֶׁהִיא לֹקַחַת, שֶׁהָרִי אִזּוֹ צָרוֹר
הַחַיִּים הוּא כְּרֹאֵי.

דְּבַר זֶה שְׂמֵעָתִי בַּסּוּדוֹת שֶׁל
הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִתְּנָה לִי
רְשׁוּת לְגַלּוֹת, פָּרַט לָכֵם חֲסִידִים
עֲלִיּוֹנִים. שְׂאֵם בְּאוֹתָהּ שִׁעָה
שֶׁהִיא לֹקַחַת נַפְשׁוֹת וְרוּחוֹת
בְּרִצּוֹן שֶׁל דְּבָקוֹת אַחַת, הוּא
יֵשִׁים לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ לָזֶה, וְנוֹתֵן נַפְשׁוֹ
בְּדְבָקוֹת בְּאוֹתוֹ הַרִצּוֹן לְהַכְלִילָהּ
בְּאוֹתָהּ הַדְּבָקוֹת. אִם מִתְּקַבְּלַת
בְּאוֹתָהּ שִׁעָה בְּאוֹתוֹ הַרִצּוֹן שֶׁל
אוֹתָן נַפְשׁוֹת וְרוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת
שֶׁהִיא לֹקַחַת, זֶהוּ אָדָם שֶׁנֶּצְרָר
בְּצָרוֹר הַחַיִּים כְּעוֹלָם הַזֶּה
וּכְעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד, שֶׁצְרִיף לְהַפְלִיל מִכָּל
הַצְּדִידִים, הַמְּלֶאךָ וְהַגְּבִירָה,
מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה, וְלִהְיוֹת עֹטֵר
בְּנִשְׁמוֹת כָּכָל הַצְּדִידִים. מִתְּעַטֶּרֶת
בְּנִשְׁמוֹת מִלְּמַעְלָה, וּמִתְּעַטֶּרֶת
בְּנִשְׁמוֹת מִלְּמַטָּה. וְאִם אָדָם יִכְנֹן
לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ לְכָל זֶה וְיִמְסַר נַפְשׁוֹ
מִלְּמַטָּה בְּדְבָקוֹת וּבְרִצּוֹן כְּמוֹ
שְׂנֵאֲמֵר, אִזּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
קוֹרֵא לוֹ שְׁלוֹם לְמַטָּה, כְּמוֹ
שְׂאוֹתוֹ שְׁלוֹם שְׁלִמְעָלָה, לְאוֹתוֹ
שֶׁמְבָרַךְ אֶת הַגְּבִירָה וּמְכַלִּיל
אוֹתָהּ וּמְעַטֵּר אוֹתָהּ בְּכָל
הַעֲטָרוֹת.

אִךָ כֵּן, לְאִישׁ הַזֶּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא קוֹרֵא לוֹ שְׁלוֹם לְמַטָּה, כְּמוֹ
שְׂנֵאֲמֵר (שׁוֹפְטִים ו') וַיִּקְרָא לוֹ ה'
שְׁלוֹם. וְכָל יָמָיו כֵּן קוֹרְאִים לוֹ
לְמַעְלָה - שְׁלוֹם, מִשּׁוּם שֶׁהַכְּלִיל
וְעֵטֵר אֶת הַגְּבִירָה לְמַטָּה כְּמוֹ
שְׂאוֹתוֹ שְׁלוֹם לְמַעְלָה.

דִּיתְּבָרְכוּן תַּתְּאִי, מֵאִינוֹן בְּרִפְאֵן דִּחְדוּה
טְמִירָא.

וּכְדִין אֲצִטְרִיף לְמִנְפַּל עַל אֲנַפּוּי, וְלִמְמָסַר
נַפְשִׁיהָ, בְּשִׁעָתָא דְאִיהִי נַקְטָא נַפְשִׁין
וְרוּחִין. כְּדִין אִיהִי שִׁעָתָא לְמִמְסַר נַפְשִׁיהָ בְּגוֹ
אִינוֹן נַפְשִׁין דְאִיהִי נַקְטָא, דְהָא כְּדִין צְרוּרָא
דְחִי אִיהוּ כְּדָקָא יְאוּת.

מִלָּה דָא שְׂמַעְנָא בְּרִזִין דְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וְלֹא
אֲתִייהִיב לִי רִשׁוֹ לְגַלְאָה, בְּרִ לְכוּ חֲסִידִי
עֲלִיוֹנִין. דְאִי בְּהֵיא שִׁעָתָא דְאִיהִי נַקְטָא
נַפְשִׁין וְרוּחִין פִּרְעוּ דְדְּבִיקוּתָא תְּדָא, אִיהוּ
יִשׁוּי לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְדָא, וְיִהִיב נַפְשִׁיהָ
בְּדְבָקוּתָא, בְּהֵיא רַעוּתָא, לְאַכְלִילָא לָהּ
בְּהֵיא דְּבִיקוּתָא. אִי אֲתַקְּבַלַת בְּהֵיא שִׁעָתָא
בְּהֵיא רַעוּתָא, דְאִינוֹן נַפְשִׁין וְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין
דְאִיהִי נַקְטָא. הָאִי אִיהוּ בְּרִ נֶשׁ דְּאֲתַצְרִיר
בְּצְרוּרָא דְחִי בְּהֵיא עֲלִמָא, וּבְעֲלִמָא דְאֲתִי.

וְתוֹ דְּבַעֲיָא לְאַתְּכַלֵּלָא מִכָּל סְטֵרִין, מִלְּפָא
וּמִטְרוּנִיתָא, מִלְּעִילָא וּמִתַּתָּא,
וְלֹאֲתַעְטֵרָא בְּנִשְׁמָתִין בְּכָל סְטֵרִין. אֲתַעְטֵרֶת
בְּנִשְׁמָתִין מִלְּעִילָא, וְאֲתַעְטֵרֶת בְּנִשְׁמָתִין
מִתַּתָּא. וְאִי בְּרִ נֶשׁ יִכְוִין לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְכָל
דָא, וְיִמְסַר נַפְשִׁיהָ מִתַּתָּא בְּדְבָקוּתָא בְּרַעוּתָא
כְּמָה דְאֲתַמַּר. כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא קְאָרִי
לִיָּה שְׁלוֹם לְתַתָּא, כְּגוֹוֵנָא דְהֵיא שְׁלוֹם
דְּלְעִילָא. הֵיא דְּבִרִיף לָהּ לְמִטְרוּנִיתָא
וְאַכְלִילָא לָהּ וְאַעְטַר לָהּ בְּכָל עֲטָרִין.

אוֹף הָכִי, הָאִי בְּרִ נֶשׁ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא קְרִי
לִיָּה שְׁלוֹם לְתַתָּא, כְּמָה דְאֲתַתְּ אֲמַר (שׁוֹפְטִים
ו') וַיִּקְרָא לוֹ יְיָ שְׁלוֹם. וְכָל יוֹמוֹי הָכִי קְרָאן לִיָּה
לְעִילָא, שְׁלוֹם. בְּגִין דְּאַכְלִיל וְאַעְטַר
לְמִטְרוּנִיתָא לְתַתָּא, כְּגוֹוֵנָא דְהֵיא שְׁלוֹם
לְעִילָא.

וְכַאֲשֶׁר אוֹתוֹ הָאָדָם מִסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִשְׁמָתוֹ עוֹלָה וּבוֹקֶצֶת אֶת כָּל אוֹתָם הִרְקִיעִים וְאִין מוֹחָה בִּידָה. וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לָהּ וְאוֹמֵר, (ישעיה נז) יְבוֹא שְׁלוֹם, וְהַשְׂכִּינָה אוֹמְרָת, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם וְגו'. וְיִפְתַּחוּ לָהּ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי נְהוּרוֹת אֶפְרָסְמוֹן טְהוֹר, וְלֹא יִהְיֶה מִי שִׁימְחָה בִּידָה. וְעַל כֵּן, אֲשֶׁר מִי שִׁשִּׁים לְבוּ וְרִצְוָנוּ לְזֶה, וְעַל זֶה כְּתוּב, כָּל נְדִיב לְבוּ יְבִיאָה אֶת תְּרוּמַת ה' לְמַלְאֵךְ הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. הַרִים רַבִּי אַבָּא אֶת קוּלוֹ וְאָמַר, אוֹי, רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַתָּה בַחֲיִים, וְאִנִּי בּוֹכָה עֲלֶיךָ. לֹא עֲלֶיךָ אֲנִי בּוֹכָה, אֲלֹא אֲנִי בּוֹכָה עַל הַחֲבֵרִים וּבוֹכָה עַל הָעוֹלָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא כְּמוֹ מְנוּרָה שֶׁל גֵּר שְׂדוּלָק לְמַעְלָה וְדוּלָק לְמַטָּה, וּבְאוֹר שְׂדוּלָק לְמַטָּה מְאִירִים לְכָל הָעוֹלָם. (מאיר למעלה) אוֹי לְעוֹלָם כִּשְׁיִסְתַּלֵּק הָאוֹר שֶׁלְמַטָּה לְאוֹר שֶׁלְמַעְלָה, מִי יֵאִיר לָנוּ אֶת אוֹר הַתּוֹרָה לְעוֹלָם? קָם רַבִּי אַבָּא וְנִשֵּׁק אֶת רַבִּי חֲזִי. אָמַר לוֹ, הַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵינּוּ תַחַת יָדְךָ, וְעַל כֵּן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלְחַנֵּי עַד לְכָאן לְהַתְחַבֵּר עִמָּכֶם. אֲשֶׁר חֲלָקִי.

וְכַר אִסְתַּלֵּק הֵהוּא בַר נֶשׁ מֵהָאִי עֲלֵמָא, נִשְׁמָתִיהָ סִלְקָא וּבִקְעָא בְּכָל אֵינוּן רְקִיעִין, וְלִית מָאן דִּימְחִי בִידָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא קָרִי לָהּ וְאָמַר (ישעיה נז) יְבוֹא שְׁלוֹם. וּשְׂכִינְתָא אִמְרָה, יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם וְגו'. וְיִפְתַּחוּ לָהּ (דף ר"א ע"א) תְּלִיסַר טוּרֵי דְאֶפְרָסְמוֹנָא דְכִנְיָא, וְלֹא יִהְיֶה מָאן דִּימְחִי בִידָה. וְעַל דָּא, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דִּישׁוּי לְבִיָּה וְרַעוּתִיהָ לְדָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּל נְדִיב לְבוּ יְבִיאָה אֶת תְּרוּמַת יי' לְגַבֵּי מַלְאָךְ עֲלֵאָה, כְּמָה דְאִתְמַר.

אָרִים רַבִּי אַבָּא קָלִיָּה, וְאָמַר, וּוִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אַנְתָּ בַחֲזִיין, וְאֵנָּא בְּכִינְיָא עֲלֶיךָ. לֹא עֲלֶיךָ בְּכִינְיָא, אֲלֹא בְּכִינְיָא עַל חֲבֵרֵינִי, וּבְכִינְיָא עַל עֲלֵמָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּבוֹצִינְיָא דְשַׁרְגָּא, דְאֲדָלִיק לְעֵילָא וְאֲדָלִיק לְתַתָּא. וּבְנַהוּרָא דְאֲדָלִיק לְתַתָּא, נְהִירִין כָּל בְּנֵי עֲלֵמָא, (נ"א נהיר לעילא) וּוִי לְעֲלֵמָא, כַּד יִסְתַּלֵּק נְהוּרָא דְלְתַתָּא בְּנַהוּרָא דְלְעֵילָא. מָאן יְנַהִיר נְהוּרָא דְאוּרִינְיָא לְעֲלֵמָא. קָם רַבִּי אַבָּא וְנִשִּׁיק לְרַבִּי חֲזִי. אָמַר לִיָּה מְלִין אֵלִין הוּוּ תַחַת יָדְךָ, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא שְׂדַרְנֵי עַד הָכָא, לְאִתְחַבְרָא עִמָּכוֹן וְזְפָאָה חוּלְקִי.

רַבִּי יוֹסִי פִּתַח קָרָא אֲבִתְרִיָּה וְאָמַר, (שמות לה) וְכָל חֲכָם לֵב בְּכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ וְגו'. פְּסוּק זֶה פְּרֻשׁוּהוּ. אַבְל בַּא וְרָאָה, בְּשַׁעָה שְׁאִמְרַת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, (דברים א) הִבּוּ לְכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, בְּתַן אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא מִצָּא נְבוֹנִים. זֶהוּ שְׂכַתוּב וְאָקַח אֶת רְאִשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעִים, וְאֵלּוּ נְבוֹנִים לֹא כְּתוּב. וְאִם תֵּאמַר שֶׁנְבוֹן הִיא דְרָגָה יוֹתֵר עֲלִיּוֹנָה מְחַכֶּם - כֵּן זֶה וְדַאי!

רַבִּי יוֹסִי פִּתַח קָרָא אֲבִתְרִיָּה וְאָמַר, (שמות לה) וְכָל חֲכָם לֵב בְּכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ וְגו', הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ. אַבְל תָּא חֲזִי, בְּשַׁעָתָא דְאִמְרַת קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא לְמֹשֶׁה, (דברים א) הִבּוּ לְכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים, אֲשַׁבַּח בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲשַׁבַּח נְבוֹנִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, וְאָקַח אֶת רְאִשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעִים, וְאֵלּוּ נְבוֹנִים לֹא כְּתִיב. וְאִי תִימָא דְנְבוֹן אִיהוּ דְרָגָא עֲלֵאָה מְחַכֶּם, הֲכִי אִיהוּ וְדַאי.

מָה בֵּין הָאִי לְהָאִי. חֲכָם, הָא אוּקְמוּהָ,

אָת רבו נקרא חכם. חכם, שידע לעצמו כל מה שצריך. נבון יש כמה דרגות - שמסתכל בכל, וידע בשלו ובאחרים, וסימנה - (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו. (שמואל ב כג) צדיק מושל יראת אלהים. וכאן חכם לב דוקא. בלב חכם, ולא במקום אחר, משום שעומד בלב, ונבון למעלה ולמטה, מסתכל בעצמו ובשל אחרים.

פתח ואמר, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה וגו'. כאן בתפלה שצריך אדם להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, שהיא עבודה אחת גדולה ונכבדה מאותן העבודות של רבנו. בא וראה, יש עבודה של הקדוש ברוך הוא שעומדת במעשה, שהיא עבודה שעומדת במעשה הגוף והיא עבודה. ויש עבודה של הקדוש ברוך הוא שהיא עבודה יותר פנימית, שהיא עקר הכל, ועומדת באותה עבודה פנימית שהיא עקר הכל.

בגוף יש שנים עשר איברים שעומדים במעשה הגוף, כמו שבארנו, ואלו הם אברי הגוף ועבודת הקדוש ברוך הוא שהמעשה עומד בהם. משום שעבודת הקדוש ברוך הוא היא בשני צדדים, באברי הגוף החיצוניים, ויש שנים עשר איברים אחרים פנימיים לפנים מהגוף. והם תקונים פנימיים לפנים מהגוף לתקן בהם התקון של הרוח, שהיא עבודה נכבדה פנימית של הקדוש ברוך הוא, כמו שבארנו בתוף הסודות הפנימיים שאמר רבי שמעון, והם סוד התקמה העליונה, ונודעו בין החברים, אשרי חלקם.

תפלת האדם היא עבודת הרוח, והיא עומדת בסודות עליונים, ואנשים לא יודעים, שהרי תפלת

דאפילו תלמיד המחכים לרביה אקרי חכם. חכם, הידע לגרמיה פל מה דאצטריף. נבון כמה דרגין אית ביה, דאסתפל בכלא, וידע בדיליה ובאחרנין. וסימנה, (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו. (שמואל ב כג) צדיק מושל יראת אלהים. והקא חכם לב דייקא. בלב חכם, ולא באתרא אחרא, בגין דקיימא בלב, ונבון לעילא ותתא, אסתפל בדיליה ובאחרנין.

פתח ואמר, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה וגו', הקא בצלותא דבעי בר נש לצלאה קמיה דקודשא בריך הוא, דאיהי פולחנא חדא רבא ויקירא, מאינון פולחנין דמאריה. תא חזי, אית פולחנא דקודשא בריך הוא, דקיימא בעובדא, דאיהו פולחנא דקיימא בעובדא דגופא, ואיהו פולחנא. ואית פולחנא דקודשא בריך הוא, דאיהו פולחנא פנימאה יתיר, דאיהו עקרא דכלא, קיימא בההוא פולחנא פנימאה, דאיהו עקרא דכלא.

בגופא אית תריסר שייפין, דקיימין בעובדא דגופא, כמה דאוקימנא. ואינון שייפין דגופא, ופולחנא דקודשא בריך הוא, דעובדא קיימא בהו. בגין דפולחנא דקודשא בריך הוא, בתרין סטרין, שייפין דגופא לבר, ואית תריסר שייפין אחרנין, פנימאין לגו מן גופא. ואינון תקונין פנימאין לגו מן גופא, לאתתקנא בהו תקונא דרוחא, דאיהו פולחנא יקירא פנימאה דקודשא בריך הוא, כמה דאוקימנא גו רזין פנימאין דקאמר רבי שמעון, ואינון רזא דחכמתא עלאה, ואתידעו ביני חבריא, זפאה חולקיהון.

צלותא דבר נש, איהו פולחנא דרוחא, ואיהו קיימא ברזין עלאין, ובני נשא לא

הָאָדָם בּוֹקֵעַת אֲוִירִים וּבוֹקֵעַת
רְקִיעִים וּפּוֹתַחַת פְּתָחִים וְעוֹלֵה
לְמַעְלָה.

בְּשַׁעֲרֵה שְׂמַאִיר הָאוֹר וְנִפְרָד הָאוֹר
מִן הַחֲשֵׁכָה, אֲזַי הִכְרוֹז הוֹלֵךְ בְּכָל
הַרְקִיעִים: הַתְּתַקְּנוּ בְּעֲלֵי
הַפְּתָחִים, בְּעֲלֵי הַהִיכָלוֹת, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד עַל מִשְׁמַרְתּוֹ, מִשּׁוּם
שְׂאוֹתָם שְׁשׁוֹלְטִים בַּיּוֹם אֵינָם
שׁוֹלְטִים בַּלַּיְלָה. וּכְשֶׁנִּכְנָס
הַלַּיְלָה, מַעֲבְרִים שְׁלִיטֵי הַיּוֹם,
וּמְתַמְּנִים שְׁלִיטֵים אַחֲרֵים
שְׁשׁוֹלְטִים בַּלַּיְלָה, וּמְתַחַלְפִים
אֵלָה בְּאֵלָה.

וְסוּד זֶה - (בְּרֵאשִׁית א) אֵת הַמְּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְגו'.
וּמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וּמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה,
יֵשׁ שְׁלִיטִים שְׁמֻמְנִים בַּיּוֹם, וְיֵשׁ
שְׁלִיטִים שְׁמֻמְנִים בַּלַּיְלָה. וְאֵלוֹ
נִקְרְאוּ מַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם, וְאֵלוֹ
נִקְרְאוּ מַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה.

בְּשֶׁנִּכְנָס הַלַּיְלָה, יוֹצֵא פְּרוֹז:
הַתְּתַקְּנוּ שְׁלִיטֵי הַלַּיְלָה כָּל אֶחָד
וְאֶחָד לְמַקְוֹמוֹ. וּכְשֶׁמַּאִיר הַיּוֹם,
פְּרוֹז יוֹצֵא: הַתְּתַקְּנוּ שְׁלִיטֵי הַיּוֹם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַקְוֹמוֹ. (אוּ מַעֲבְרִים
שְׁלִיטֵי הַלַּיְלָה וּמְתַמְּנִים שְׁלִיטֵי הַיּוֹם)
וּכְשֶׁהִכְרוֹז מַכְרִיז, אִז כָּלֵם, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד נִפְקֵד עַל אוֹתוֹ מְקוֹם
שְׂרָאוֹי לוֹ. אֲזַי הַשְׁכִּינָה מַקְדִּימָה
וְיוֹרְדָת, וְיִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְבֵית
הַפְּנִסֵת לְשַׁבַּח אֵת רַבּוֹנָם
וּפּוֹתַחִים בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת.

שְׂצָרִיךְ לוֹ לְאָדָם, שְׁפִינֵן שֶׁהַתְּקִין
עֲצָמוֹ לְעִבּוּדֵת הַמַּעֲשֶׂה בְּתַקְוֵי
מִצְוָה וּקְדוּשָׁה, לִיחַד לְבוֹ בְּתַקְוֵן
שֶׁל הַעֲבוּדָה הַפְּנִימִית שֶׁל אֲדוֹנוֹ,
וְלִשְׁמֵי אֵת לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ בְּאוֹתָהּ
עֲבוּדָה שֶׁל אוֹתָם דְּבָרִים (שְׂאוֹמֵר),
שֶׁהִרִי הַדְּבּוּר עוֹלֵה.

וְאוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעוֹמְדִים בְּאִוִיר,
הַתְּמַנּוּ לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָעוֹלָם.

יָדְעִין, דִּהָא צְלוֹתָא דְּבַר נֶשׁ בְּקֵעַת אֲוִירִין,
בְּקֵעַת רְקִיעִין, פְּתַחַת פְּתָחִין, וּסְלֵקָא לְעֵילָא.

בְּשַׁעֲרֵתָא דְּנְהִיר נְהוֹרָא, וְאַתְּפָרֵשׁ נְהוֹרָא מִן
חֲשׁוּכָא, כְּדִין פְּרוּזָא אֲזֵלָא בְּכַלְהוּ

רְקִיעִין, אַתְתַּקְּנוּ מְאִרֵי דְּפְתָחִין, מְאִרֵיהוֹן
דְּהִיכְלִין, כָּל חַד וְחַד עַל מְטְרִיָה. בְּגִין דְּאִינוֹן
דְּשִׁלְטָנִיהוֹן בִּימְמָא, לָאו אִינוֹן דְּשִׁלְטָנִיהוֹן
בַּלַּיְלָא. וְכַד עָאֵל לִילָא, אַתְעַבְרוּ שׁוֹלְטָנִין
דִּימְמָא, וְאַתְמַנּוּן שְׁלְטָנִין אַחֲרָנִין, דְּשִׁלְטָנִין
בַּלַּיְלָא, וְאַתְחַלְפֵן אֵלִין בְּאֵלִין.

וְרָוָא דָא, (בְּרֵאשִׁית א) אֵת הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת
הַיּוֹם וְגו'. וּמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וּמַמְשַׁלֵּת
הַלַּיְלָה, שׁוֹלְטָנִין אִינוֹן דִּי מְמַנּוּן בִּימְמָא,
וְשׁוֹלְטָנִין אִינוֹן דִּי מְמַנּוּן בַּלַּיְלָא. וְאֵלִין
אַקְרוּן מַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם. וְאֵלִין אַקְרוּן מַמְשַׁלֵּת
הַלַּיְלָה.

כַּד עָאֵל לִילָא, פְּרוּזָא נִפְקָא, אַתְתַּקְּנוּ
שׁוֹלְטָנִין דְּלִילָא, כָּל (דָּר"א ע"ב) חַד וְחַד
לְאַתְרֵיהּ. וְכַד נְהִיר יְמַמָּא, פְּרוּזָא נִפְקָא,
אַתְתַּקְּנוּ שׁוֹלְטָנִין דִּימְמָא, כָּל חַד וְחַד
לְאַתְרֵיהּ. (כְּדִין מַתְעַבְרֵי שְׁלְטָנִין דְּלִילָא וְאַתְתַּקְּרוּן שְׁלְטָנִין דִּימְמָא)
וְכַד פְּרוּזָא אַכְרִיז, כְּדִין כְּלָהוּ כָּל חַד וְחַד,
אַתְּפַקֵּד עַל הַהוּא אַתְר דְּאַתְחַזִּי לֵיהּ. כְּדִין
שְׁכִינְתָא קְדָמָא, וְנַחְתָּא, וְיִשְׂרָאֵל עָאֵלִין לְבִי
כְּנִישְׁתָּא, לְשַׁבְחָא לְמְאִרֵיהוֹן, פְּתַחִין בְּשִׁירִין
וּתְוִשְׁבְּחוּן.

דְּבַעֵי לִיהּ לְבַר נֶשׁ, כִּינֵן דְּאַתְתַּקִּין גְּרַמִּיָה
בְּפוֹלְחָנָא דְּעוּבָדָא, בְּתַקְוֵי דְּמִצְוָה
וּקְדוּשָׁה, לִיחַדָּא לְבִיָה בְּתַקְוֵנָא דְּפוֹלְחָנָא
פְּנִימָאָה דְּמְאִרֵיהּ, וְלְשׁוּאָה לְבִיָה וִרְעוּתִיָה
בְּהַהוּא פּוֹלְחָנָא דְּאִינוֹן מְלִין, (ד"א דְּקָאמֵר) דִּהָא
מְלָה סְלֵקָא.

וְאִינוֹן מְמַנּוּן דְּקִימִין בְּאִוִירָא, אַתְמַנּוּן לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלֵמָא. לְסְטְר מְזֻרַח

לְצַד מִזְרַח הַתְּמִנָּה מִמֶּנָּה אָחַד
שְׁעוֹמֵד בְּאֹרֵי לְאוֹתוֹ צַד, וְשָׁמוּ
גִזְרֵי־י"א, וְעָמוּ שָׁרִים מִמֵּנִים
אֲחֵרִים, שֶׁהֵם מַחֲכִים לְאוֹתוֹ דְּבוֹר
שֶׁל תְּפִלָּה, וְעוֹלָה בְּאֹרֵי בְּאוֹתוֹ
צַד, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ אוֹתוֹ הַמִּמְנָה.

אִם הַדְּבוֹר הַזֶּה הוּא כְּרֵאֵי, וְכָל
אוֹתָם שָׁרִים נוֹשְׁקִים אֶת אוֹתוֹ
דְּבוֹר וְעוֹלִים עִמּוֹ עַד לְאוֹתוֹ אֹרֵי
שֶׁל הַרְקִיעַ לְמַעְלָה, שֶׁשֵּׁם מִמֵּנִים
שָׁרִים אֲחֵרִים - בְּשֵׁעָה שְׁנוֹשְׁקִים
אֶת אוֹתוֹ דְּבוֹר, פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁר־כֶּם יִשְׂרָאֵל
שְׂאֵתָם יוֹדְעִים לְעֵטֵר אֶת אֲדוֹנֵכֶם
בְּעֵטְרוֹת קְדוֹשׁוֹת. אֲשֶׁר־יִפְּהַ
שְׁדְּבוֹר שֶׁל הָעֵטְרָה הַזֹּאת יֵצֵא
מִמֶּנּוּ.

וְאֵל פּוֹרְחֹת הַאוֹתִיּוֹת שְׁעוֹמְדוֹת
בְּאֹרֵי שְׁבִשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת, שְׂאוֹתוֹ שֵׁם שׁוֹלֵט
בְּאֹרֵי, וְזֶהוּ שֵׁם שְׁהִיָּה טָס בוֹ
אֵלֵיהֶן עַד שְׁעֵלָה לְשָׁמַיִם. וְזֶהוּ
מֵה שְׂאֵמֵר עוֹבְדֵיהָ לְאֵלֵיהֶן,
(מלכים-א יח) וְרוּחַ ה' שְׂאָךְ. מִשׁוֹם
שְׁבִשֵׁם הַזֶּה הִיָּה טָס בוֹ אֵלֵיהֶן
בְּאֹרֵי, וְזֶהוּ הַשֵּׁם שְׁשׁוֹלֵט בְּאֹרֵי.
וְאוֹתָן הַאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחֹת וְעוֹלוֹת
בְּאוֹתוֹ דְּבוֹר, וְאוֹתוֹ הַמִּמְנָה
שְׁמִפְתּוֹת הַאֹרֵי בְּיָדוֹ, וְכָל
אוֹתָם הַמִּמְנִים הָאֲחֵרִים, כָּלֵם
עוֹלִים בוֹ עַד לְרַקִּיעַ, וְנִמְסָר בְּיַד
מִמְנָה אַחַר הַעֲלוֹתוֹ לְמַעְלָה.

לְצַד דְּרוֹם יֵשׁ מִמֶּנָּה אַחַר שְׁשׁוֹלֵט
בְּאֹרֵי לְאוֹתוֹ הַצַּד, וְכַמָּה מִמֵּנִים
וְשָׁרִים אֲחֵרִים עִמּוֹ, וְשָׁמוּ
פְּסֻגְנֵי־הָ, וְכֹו נִאֲחָזִים (וְלֹו נִמְסָר)
מִפְתּוֹת הַאֹרֵי שֶׁל אוֹתוֹ צַד. וְכָל
אוֹתָם כְּעֵלֵי צְרָה שְׁמִתְּפִלִּים
תְּפִלָּה לְאֲדוֹנָם מִתּוֹף צְרָה, מִתּוֹף
שְׁבוֹרֵן הַלֵּב - אִם אוֹתוֹ הַדְּבוֹר
כְּרֵאֵי, הוּא עוֹלָה לְאֹרֵי בְּאוֹתוֹ
צַד, וְהַמִּמְנָה הַזֶּה נוֹטֵל אוֹתוֹ
וְנוֹשֵׁק אוֹתוֹ (מִשׁוֹם שְׁעֵלָה בְּאוֹתוֹ צַד).
וְכִשְׁנוֹשֵׁק אוֹתוֹ, פּוֹתֵחַ וְאוֹמֵר:

אֲתִמְנָא מִמֶּנָּא חַד, דְּקִיִּימָא בְּאֹרֵי לְהֵהוּא
סְטָרָא, גִּזְרֵי־י"א שְׁמִיָּה, וְעַמִּיָּה סְרַכִּין מִמֶּנָּן
אֲחֵרֵנִין, דְּאֵינוֹן מַחְפָּאן לְהֵהִיא מְלָה דְּצְלוֹתָא,
וְסִלְקָא בְּאֹרֵי בְּהֵהוּא סְטָרָא, וְנוֹטִיל לָהּ הָאֵי
מִמֶּנָּא.

אִי הִיא מְלָה כְּדָקָא יְאוֹת, הוּא, וְכָל אֵינוֹן
סְרַכִּין נוֹשְׁקִין לְהֵהִיא מְלָה, וְסִלְקִין עִמָּה
עַד הֵהוּא אֹרֵי דְרַקִּיעָא לְעֵילָא, דְתִמְן מִמֶּנָּן
סְרַכִּין אֲחֵרֵנִין. בְּשֵׁעָתָא דְנוֹשְׁקֵי לְהֵהִיא מְלָה,
פְּתַחֵי וְאֹמְרֵי, זַכָּאִין אֲתוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּי־דַעִיתוֹ
לְאֵעֵטְרָא לְמֵאֲרִיכוֹן בְּעֵטְרִין קְדִישִׁין זַכָּאָה
אִיהוּ פּוֹמָא, דְּמְלָה דְעֵטְרָא דָּא נִפְקָא מִגֵּיהָ.

כְּדִין פְּרַחִין אֲתוֹון דְּקִיִּימִין בְּאֹרֵי, דְּבִשְׂמָא
קְדִישָׁא דְתֵרִיסָר אֲתוֹון, דִּהֵהוּא שְׂמָא
שְׁלִיט בְּאֹרֵי, וְהָאֵי אִיהוּ שְׂמָא, דִּהוּ טָאס
בִּיהַ אֵלֵיהֶוּ, עַד דְּאֶסְתַּלַּק לְשָׁמַיָּא. וְהֵיִנוּ
דְּקָאֵמֵר עוֹבְדֵיהָ לְאֵלֵיהֶוּ, (מלכים א יח) וְרוּחַ יי'
יִשְׂאָךְ. בְּגִין דְּבִשְׂמָא דָּא, הוּא אֵלֵיהֶוּ טָאס בִּיהַ
בְּאֹרֵי, וְהָאֵי אִיהוּ שְׂמָא דְשְׁלִיט בְּאֹרֵי.

וְאֵינוֹן אֲתוֹון פְּרַחִין וְסִלְקִין בְּהֵהִיא מְלָה,
וְהֵהוּא מִמֶּנָּא דְמִפְתַּחֵן דְּאֹרֵי בִידֵיהָ,
וְכָל אֵינוֹן מִמֶּנָּן אֲחֵרֵנִין, כְּלֵהוּ סִלְקִין בִּיהַ עַד
רַקִּיעָא, וְאֲתִמְסָר בְּיָדָא דְמִמְנָא אֲחֵרָא, לְסִלְקָא
לְעֵילָא.

לְסֵטֵר דְרוֹם, אִית מִמֶּנָּא אֲחֵרָא דְשְׁלֵטָא
בְּאֹרֵי לְהֵהוּא סְטָר, וְכַמָּה מִמֶּנָּן
אֲחֵרֵנִין וְסְרַכִּין עִמֵּיהָ. פְּסֻגְנֵי־הָ שְׁמִיָּה, וְכִיָּה
מִתְאַחֲדִין (י"א וְלֵיהָ אֲתִמְסָרָא) מִפְתַּחֵן דְּאֹרֵי לְהֵהוּא
סְטָר. וְכָל אֵינוֹן מְאֲרֵי דְעָקוּ, דְּצִלְאֵן צְלוֹתָא
לְמֵאֲרֵיהוֹן מִגּוֹ עֲקֵתָא, מִגּוֹ תְּבִירוֹ דְלִבָּא, אִי
הֵהִיא מְלָה כְּדָקָא יְאוֹת, סִלְקָא לְאֹרֵי
בְּהֵהוּא סְטָרָא, וְנוֹטִיל לָהּ הָאֵי מִמֶּנָּא, וְנוֹשֵׁק
לָהּ (ס"א בְּגִין דְּסִלְקָא בְּהֵהוּא סְטָרָא) כִּד נוֹשֵׁק לָהּ, פְּתַח

וְאָמַר, קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְחֹס לְקַבְּלֵךְ (נ"א וְעֵלָה) וּבִגְיֵנְךָ יִתְמַלֵּי רַחֲמִין.

סִלְקִין עֲמָה כָּל אֵינוֹן מְמַנְן קְדִישִׁין, וְכָל אֵינוֹן סֹרְכִין דִּהְהוּא סְטָרָא. וּפְרַחִין אֲתוּוֹן דְשִׂמְא קְדִישָׁא, דְאֵינוֹן אַרְבַּע אֲתוּוֹן, דִּמְתַעֲטְרִין וְשִׁלְטִין בְּהוּא סְטָרָא דְאֹיְרָא, וְסִלְקִין בְּהוּא סְטָרָא דְאֹיְרָא, עַד רְקִיעָא, עַד הוּא מְמַנָּא דְרְקִיעָא דְשִׁלְטִי בְּהוּא סְטָרָא.

לְסִטְרָא צְפוֹן, אֵית מְמַנָּא אַחְרָא, וְעֲמִיה פְּמָה סֹרְכִין מְמַנְן דְשִׁלְטִין בְּאֹיְרָא, וְהוּא מְמַנָּא פְתַחֲיָה שְׁמִיה, וְהֵאֵי אֲתַמְנָא בְּאֹיְרָא לְהוּא סְטָרָא, וְכָל אֵינוֹן דִּמְצַלָּאן צְלוֹתִין עַל בְּעֵלֵי דְכְבוּ דְעִקִּין לוֹן, וְכַד מְלָה דִּהְהִיא צְלוֹתָא סִלְקָא לְאֹיְרָא בְּהוּא סְטָרָא, אֵי זַכָּאָה הוּא, נְטִיל לָהּ הֵאֵי מְמַנָּא, וְנִשְׁיֵק לָהּ.

כְּרִין אֲתַעֲר רִוְחָא חֲדָא דְנַפְקָא מִגּוֹ תְּהוּמָא בְּסִטְרָא דְצְפוֹן, וְהוּא רִוְחָא קְאָרִי בְּכָל אֵינוֹן אֹיְרִין, וְנְטִילֵי כְּלֵהוּ הִהִיא מְלָה, וְסִלְקִין לָהּ עַד רְקִיעָא וְנִשְׁקִין לָהּ. פְתַחֲי וְאֲמַרִי, מְרָךְ יְרַמֵּי שְׁנֵאָךְ לְקַמְךָ.

וְאֹיְרָא וְסִלְקָא וּבִקְעָא רְקִיעִין (ס"א אֹיְרִין) עַד דְסִלְקִין עֲמָה לְגַבֵּי רְקִיעָא קְדִמָּאָה סִלְקָא צְלוֹתָא, וּמְטָאָת לְגַבֵּי חַד מְמַנָּא, דְאֲתַמְנָא לְסִטְרָא מְעַרְב, וְתַמְן קְיַיְמִין תַּשְׁעָה פְתַחֲיין, וּבְהוּ קְיַיְמִין פְּמָה סֹרְכִין, וְכַמָּה מְמַנְן, וְעֲלִיֵּיהוּ מְמַנָּא חַד דֵּי שְׁמִיה זְבוּלִי"אַל.

וְדָא אֵיהוּ דְבַעֵי לְשַׁמְשָׂא בְּהֵאֵי רְקִיעָא בִּימְמָא, וְלֹא אֲתִיְהִיב לֵיה רְשׁוּ, עַד דְסִלְקֵי נְהוּרָא דְסִיְהֵרָא, וּכְדִין אֲפִיק כָּל אֵינוֹן חִילִין, וְכָל אֵינוֹן מְמַנְן. וְכַד נְהִיר יְמָמָא, עֲאֲלִין כְּלֵהוּ בְּפִתְחָא חֲדָא, דְאֵינוֹן תַּשְׁעָה פְתַחֲיין, דְאֵיהוּ פְתַחָא עֲלָאָה עַל כְּלֵהוּ. וְכַד תַּשְׁעָה פְתַחֲיין, שְׁהוּא פְתַח עֲלִיּוֹן עַל כְּלָם. וְכַשֶּׁהֲתַפְּלָה עֲוֹלָה, הִיא נְכַנְסָת בְּאוֹתוֹ פְתַח, וְכָל

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחֹס לְקַבְּלֵךְ (עֲלִיךָ), וּבְשִׁבְלֵךְ יִתְמַלָּא בְּרַחֲמִים. עוֹלִים עֲמָה כָּל אוֹתָם מְמַנִּים קְדוּשִׁים וְכָל אוֹתָם שְׂרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, וּפּוֹרְחוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ, שֶׁהֵן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁמְתַעֲטְרוֹת וְשׁוֹלְטוֹת בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאֹיִר, וְעוֹלִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל הָאֹיִר עַד לְרְקִיעַ, עַד לְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה שֶׁל הַרְקִיעַ שֶׁשׁוֹלֵט בְּאוֹתוֹ הַצַּד.

הַצַּד צְפוֹן יֵשׁ מְמַנָּה אַחַר, וְעִמּוֹ כְּמָה שְׂרִים מְמַנִּים שֶׁשׁוֹלְטִים בְּאֹיִר, וְשִׁמּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מְמַנָּה פְתַחֲיָה, וְזֶהוּ שֶׁהַתְּמַנָּה בְּאֹיִר שֶׁל אוֹתוֹ צַד, וְכָל אוֹתָם שֶׁמְתַפְּלִים תְּפִלוֹת עַל שׁוֹנְאִים שֶׁמְצַיְקִים לָהֶם, וְכַשֶּׁדְּבוּר שֶׁל אוֹתָהּ תְּפִלָּה עוֹלָה לְאֹיִר בְּאוֹתוֹ צַד - אִם הוּא צַדִּיק, נוֹטֵל אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה הַזֶּה וְנוֹשֵׁק אוֹתוֹ.

אִזׁי מְתַעֲרֶרֶת רִוְחַת אַחַת שְׁיֹצֵאָת מִתּוֹךְ הַתְּהוֹם שֶׁבְּצַד הַצְּפוֹן, וְאוֹתָהּ רִוְחַת קוֹרָאָת בְּכָל אוֹתָם הָאֹיְרִים, וְכָלֶם נוֹטִלִים אוֹתוֹ דְבוּר וּמְעִלִים אוֹתוֹ עַד לְרְקִיעַ וְנוֹשְׁקִים אוֹתוֹ, וּפּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: רְבוּנְךָ יְפִיל שׁוֹנְאָךְ לְפָנֶיךָ.

וְהוֹרֵךְ וְעוֹלָה וּבוֹקַע רְקִיעִים (אֹיְרִים). עַד שְׁעוֹלִים עִמּוֹ לְרְקִיעַ הַרְאֵשׁוֹן, עוֹלָה הַתְּפִלָּה וּמִגִּיעָה לְמְמַנָּה אַחַד שֶׁהַתְּמַנָּה לְצַד מְעַרְב, וְשֵׁם עוֹמְדִים תַּשְׁעָה פְתַחֲיין, שֶׁבָּהֶם עוֹמְדִים כְּמָה שְׂרִים וְכַמָּה מְמַנִּים, וְעֲלִיֵּיהֶם מְמַנָּה אַחַד שְׁשִׁמּוֹ זְבוּלִי"אַל.

וְזֶהוּ שֶׁרוֹצֵה לְשַׁמֵּשׁ בְּרְקִיעַ הַזֶּה בַּיּוֹם, וְלֹא נִתְּנָת לוֹ רְשׁוֹת, עַד שֶׁעוֹלָה אוֹר הַלְּבָנָה, וְאִזׁ הוּא מוֹצִיא כָּל אוֹתָם הַחֲלוֹת וְכָל אוֹתָם מְמַנִּים. וְכַשֶּׁמְאִיר הַיּוֹם, נְכַנְסִים כְּלָם לְפִתְחָא אַחַד, שֶׁהֵם וְכָל

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתים פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתבי, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתבי, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתבי, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"

לפי סדר פרשיות השבוע

ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-

כל הקודם זוכה!

לקנית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג, רפואה, הצלחה וכו')

